

V. cèrcol Descimalar, V. cim Descint, V. cenyir
 Declamar, V. clar Desclavador, desclavar, V. clau m.
 Desclavellar, V. clavell (CLAU m.) Desclavillar,
 -llat, V. clavilla (CLAU f.) Desclofollar, V. clofolla
 (CLOVA) Descloent, desclos, desclosa, V. cloure
 Desclucar, V. aclucar Descobert, descoberta, desco-
 bertura, V. cobrir Descoblar, V. cobla Descobri-
 dor, descobriment, descobrir, V. cobrir Descofat, V.
 còfia Descofinar, V. cofi Descolcar, V. cavalcar
 (CAVALL) Descolgar, V. colgar Descolorant, des-
 colorat, descolorit, V. color Descollar, V. collar
 (COLL) Descombregar, V. combregar Descomedit,
 cast. (DCEC) Descominal, V. comú Descompa-
 nyat, V. company Descompartidor, descompartir, V.
 part Descompassar, V. compàs Descomplaure, V.
 plaure Descompondre, V. pondre Descomposició,
 descompost, descompostura, V. pondre Descomptar,
 descompte, V. comptar

Descomunat, passa per ser castellanisme, i realment
 ho sembla, però llavors sorprèn de veure que *descomi-*
naltat fou usat pels millors clàssics del S. xv, i *descomi-*
naltat en el XIII: potser fóra més just de dir «vell mot
 català influït posteriorment pel castellà». El vers clàssic
 de Verdaguier «semblant a la capçada d'un pi *des-*
comunal» (Canigó iv) se'l fa seu el mateix Fabra en
 citar-lo com a exemple a l'article *capçada* del Dfa.,
 sancionant així en certa manera l'ús de *descomunat*
 encara que no el registri a l'ordre alfabètic.

Desconçagat, V. cagar Desconcert, desconcertant,
 desconcertar, -tat, V. concertar Desconegut, desco-
 neixedor, desconeixement, desconeixença, desconèixer,
 V. conèixer Desconjança, desconjanir, -iat, V. jiar
 Desconjar, desconjita, desconjitura, V. confit Des-
 confort, desconfortar, -tat, V. fort Desconhort, des-
 conhortament, desconhortar, V. conhortar Descon-
 nectar, desconneció, V. nexa Desconseguir, vulga-
 risme ross. resultant d'un encreuament de aconseguir
 amb el gal·licisme *despassar* (< *dépasser* 'ultrapassar')
 Desconsellar, V. consell Desconsideració, desconsi-
 derar, -derat, V. sideral Desconsol, desconsolador,
 desconsolar, -lat, V. solaç Descontent, descontenta-
 ció, descontentar, V. content Desconvenient, -iència,
 desconvenir, V. venir

Desconxar, potser derivat de *conxa* 'vànova' (veg.
 CÓCERA i DCEC COLCHA), per comparació amb
 l'esfilagarsament de què pateixen les vànoves i flassa-
 des així que es fan una mica velles.

Descoratjador, descoratjament, descoratjar, V. co-
 ratge (COR) Descordament, descordant, descordar,
 -dat, V. corda i cor Descorjar, V. corja Descornar,
 V. corn i quadern Descoronar, V. corona Descor-
 porar, V. cos Descórrer, V. córrer Descortès, des-
 cortesia, V. cortès (CORT) Descoscar, V. closca
 Descosir, descosit, V. cosir Descossat, V. cos Descos-
 solar, V. cossols Descostellar, V. costella (COS-
 TA) Descotonar-se, sembla mossarabisme derivat de
 CÚTENA 'cotna', 'pell' (veg. COTNA) Descotxament,
 descotxar, V. acotxar (COLGAR) Descovar, V.
 cova Descrèdit, descreditar, descreença, descregut,
 V. creure Descriar: en Lacav. és gal·licisme (de-

crier) Descripció, descriptiu, V. escriure Descriu-
 re, V. escriure Descrostar, descrostat, descrostissat,
 descrostonat, V. crosta Descruar, V. cru Descuat,
 V. cua Descucar, descucadora, V. cuc Descuidar,
 -dat, descuit, V. cuidar Descurança, descurat, V.
 cura Descurullar, V. curull Desdejunar-se, desde-
 juni, V. dejí

Desdelat, variant en la creació de la qual deuen
 haver col·laborat una metàtesi de *delelat* (veg. DE-
 LER) > *derelat* amb una etimologia popular *des-alat*
 (=cast. *desalado* 'adelerat'), potser també *alè* (fr.
hors d'aleine).

Desdentat, desdentegat, V. dent Desdeny, desde-
 nyar, desdenyós, V. digne Desdibuixat, -xar, V. dibui-
 xar Desdinerar-se, V. diner Desdir, V. dir Desdit-
 xa, desdítixat, castellanismes que estigueren molt arre-
 lats [S. xvii, i ja en el xvi], veg. DCEC (DICHA)

Desdò, no és castellanisme ni té relació amb el
 cast. *desdoro* (AlcM), sinó derivat de *desdonat* 'man-
 cat de dons, de gràcia', ja en J. de St. Jordi (relacio-
 nat amb *donari*, cast. *donaire*, *donoso*): la -r no s'hau-
 ria pogut perdre en autors valencians, *desdò* és de fi
 del S. xv, i els cast. *desdoro*, *desdorar*, no apareixen
 fins cent anys menys tard; també cal rectificar poc o
 molt la definició d'AlcM inspirada en aquesta falsa
 relació etimològica (probablement més 'situació des-
 airada, mancada d'encís', que no pas 'abjecció').

Desdoblar, desdoblegar, V. doble +Desdologadu-
 ra, V. desllorigar (LLORIGA) Desdonat, V. donar
 (DAR) Desduïda, desduir, desduït, V. dur Desdu-
 jar, V. dujar Desè, V. deu Deseixida, deseiximent,
 deseixir, deseixit, V. eixir Desembainar, V. beina

Desembalancar, desembancalar: com que la primera
 forma és almenys tan usada com l'altra (sembla que
 més, puix que és la que AlcM exemplifica) i com que
banc i *bancal* res no tenen a veure amb el sentit
 d'aquest verb, deu ser la primera la forma bona, o
 almenys la primitiva, i deu tractar-se d'un derivat de
palanca, o sigui *desempalancar*, com correspon al sig-
 nificat: la *b* seria deguda a una contaminació de *banc*,
 o més aviat a pronúncia arabitzant dels moriscos o
 moros, puix que és un mot només local de Mallorca;
 realment *desempalancar-se* s'usa en el CpTarr., en un
 sentit bastant semblant, segons el mateix AlcM; *des-*
embancar en JRoig, *Spill*, ha estat traduït malament
 per AlcM sota el pes d'aquest prejudici etimològic
 (idea arbitrària puix que ací no hi ha -l-): el sentit
 real serà com el de *embancar* i *desembanc*.

Desembanc, desembancar, V. banc Desembaràs,
 desembarassar, -assat, V. embarassar Desembarc,
 desembarcador, desembarcar, V. barca Desembar-
 gar, -gat, V. embargar Desembocadura, desembocar,
 V. boca Desembolcallar, desembolcar, V. bolcar
 Desembós, V. bossa Desemboscar, V. bosc Des-
 embossar, V. bossa

Desembotigar: deu haver-hi encreuament de *des-*
botar amb *desembotir* i *embotigar* Desembotornar, V.
 botorn Desembotxar, -otjar, V. botja (botxa 'borró')
 Desembre, V. deu Desembridar, V. brida Desem-
 bromar, V. broma Desembrossar, V. brossa Des-